

Μυρμηγκοδιασκεδάσεις

Φίλοι για πάντα...

Γεια σας φίλοι μας.

Η Κατερινούλα είμαι, η ξαδέλφη του Λίλη. Ο Λίλης δεν σας ξέχασε απλά έχει τις μαύρες του. Έχει κλειστεί στον εαυτό του και δεν μιλάει σε κανέναν.

Όλα ξεκίνησαν πριν μια εβδομάδα περίπου. Ήταν η μέρα του μεγάλου μυρμηγκοσφαιροαγώνα. Μυρμήγκια εναντίον Κουνουπιών. Ήταν ένα κρίσιμο παιχνίδι αφού ο νικητής θα προχωρούσε στον ημιτελικό.

Το μυρμηγκόσφαιρο είναι το αγαπημένο παιχνίδι του Λίλη. Μοιάζει πολύ με το δικό σας ποδόσφαιρο μόνο που παίζεται με τι κεραίες μας και για μπάλα χρησιμοποιούμε μανιτάρι.

Στο τελευταίο πεντάλεπτο του αγώνα και ενώ τα μυρμήγκια έχαναν με 1- 0, ο Λίλης κλέβει το μανιτάρι από τον αντίπαλό του. Τρέχει από τα δεξιά ενώ κρατάει σφιχτά το μανιτάρι ανάμεσα στις κεραίες του. Την ίδια στιγμή ανοίγει από τ' αριστερά ο Μίμης, ο φίλος του, και του κάνει νόημα να του πασάρει. Ο Λίλης όμως δεν γυρίζει να δει κανέναν.

Προχωρεί-προχωρεί και χτυπά με δύναμη το μανιτάρι με τη δεξιά κεραία του και ... αστοχεί.

Ο Λίλης δεν το πιστεύει. Μένει να κοιτάζει τις τρελές τούμπες του μανιταριού στον ουρανό όταν η θυμωμένη φωνή του Μίμη φτάνει στ' αυτιά του.

-Τι έκανες; Έχασες ένα σίγουρο γκολ.

Ο Λίλης τα έχει χαμένα. Μένει να τον κοιτάζει με απορία.

- Εγωιστή, επιμένει εκείνος. Ήθελες να τα κάνεις όλα μόνος σου.
- Δεν σε είδα, του απαντάει ο Λίλης.
- Ναι καλά. Σε πιστέψαμε.
- Και να σου την έδινα δεν θα μπορούσες να βάλεις γκολ, περνάει στην αντεπίθεση ο Λίλης.

Ενώ το παιγνίδι συνεχιζόταν οι δύο φίλοι δεν έλεγαν να ξεχάσουν αυτό που έγινε. Με το σφύριγμα το διαιτητή τα Κουνούπια άρχισαν να πανηγυρίζουν ξέφρενα και η κατάσταση χειροτέρευσε. Ο προπονητής τους προσπάθησε να τους συνεφέρει αλλά μάταια. Οι ματιές που αντάλλασσαν οι δύο φίλοι ήταν όλο μίσος.

Ο Μίμης σκεφτόταν: «Αν δεν ήταν αυτός θα είχαμε νικήσει», ενώ ο Λίλης: «Δεν είναι φίλος. Ο φίλος θα καταλάβαινε, δεν θα με κατηγορούσε».

Από εκείνη τη μέρα τα δύο μυρμηγκοαγοράκια δεν μιλιούνται. Έκοψαν κάθε επαφή. Και το χειρότερο είναι ότι χώρισαν και την παρέα μας σε στρατόπεδα. Δεν ξέρω τι να κάνω. Είμαι και εγώ στη μέση. Προσπάθησα να συνεφέρω τον εξάδελφό μου αλλά δεν μ' ακούει. Παιδιά βοηθήστε με. Δώστε μου λύση στο ερώτημα που με βασανίζει:

Πώς μπορώ να φέρω τους δύο φίλους και πάλι μαζί;

Θα περιμένω με αγωνία τις απαντήσεις σας στη διεύθυνση που ξέρετε:
Αρχιμήδους 14, Αραδίππου 7103 ή στο μείλ gai.loui@cablenet.com.cy

Σας χαιρετώ
Κατερινούλα

